

Dosarul nr. 3ra-662/20

Prima instanță: Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău (jud: M. Diaconu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: V. Pruteanu, S. Caitaz, I. Cimpoi)

DECIZIE

17 iunie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Victor Burduh
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând recursul depus de Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”,
în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de
Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla împotriva Consiliului comunal Trușeni și Primăria
satului Trușeni, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întovărășirea Pomicolă „Valea
Salcîmilor” cu privire la anularea deciziei privind abrogarea deciziei de privatizare a
lotului,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost
admis apelul declarat de Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla, fiind casată hotărârea
Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 02 iulie 2012, prin care acțiunea a fost
respinsă, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă:

La 08 aprilie 2010, reclamanții Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla s-au adresat în
instanța de judecată cu o cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei și
Consiliului comunei Trușeni, mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei privind
abrogarea deciziei de privatizare a lotului nr. 07/5 din 26 august 2009.

În motivarea acțiunii, Serghei Balaniuc și Alla Balaniuc au indicat că la data de
30 decembrie 2005, Consiliul com. Trușeni mun. Chișinău a emis decizia nr. 13/1 cu
privire la permisiunea de privatizare a loturilor în întovărășirile pomilegumicole, iar la
7 februarie 2006 împreună cu Primăria comunei Trușeni, mun. Chișinău au încheiat
contractul nr. 548 de vânzare-cumpărare a lotului de pământ nr. XXXXXX, suprafața
XXXXXX m².

La 22 februarie 2006 a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului
de teren cu numărul cadastral XXXXXX, trecut în Registrul cadastral al deținătorilor
de terenuri cu nr. XXXXXX din 22 decembrie 2006, iar din anul 2006 reclamanții dețin
terenul în proprietate înregistrată, prelucrând terenul, achitând impozitele și taxele.

Reclamanții au mai indicat că la 21 decembrie 2007, Serghei Balaniuc a donat
terenul mamei sale Allei Balaniuc, fiind întocmit contractul de donație nr. 6232,
înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Chișinău.

La 11 noiembrie 2008, Primăria comunei Trușeni a eliberat certificatul de urbanism nr. 248, la cererea Allei Balaniuc, pentru îmbunătățirea condițiilor de trai, iar la 16 februarie 2009 autorizația de construire nr. 189, pentru construcția casei de livadă.

Au relatat că fără a fi informați, la data de 26 august 2009, Consiliul com. Trușeni prin decizia nr. 07/5 din 26 august 2009 a abrogat decizia nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 „cu privire la privatizarea loturilor în întovărășirile pomilegumicole”.

Au explicat că la data de 16 februarie 2010, s-au adresat pârâtului cu o cerere prealabilă privind anularea deciziei nr. 07/5 din 26 august 2009, însă prin răspunsul nr. 80 din 10 martie 2010 le-a fost comunicat că actul administrativ contestat poate fi anulat doar de instanța de judecată.

Au evidențiat că Procuratura Buiucani, mun. Chișinău a examinat legalitatea privatizării și înstrăinării lotului de pământ nr. XXXXXX, emițând la data de 15 iulie 2009 ordonanța de neîncepere a urmăririi penale.

Reclamanții, considerând că decizia contestată este ilegală au solicitat anularea deciziei nr. 07/5 din 26 august 2009 cu privire la abrogarea deciziei nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 privind privatizarea loturilor în întovărășirile pomilegumicole și încasarea prejudiciului material în mărime de 12000 lei.

Prin hotărârea din 24 iunie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău acțiunea a fost admisă parțial. S-a anulat decizia Consiliului comunei Trușeni nr. 07/5 din 26 august 2009, cu privire la abrogarea deciziei Consiliului comunei Trușeni nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 privind privatizarea loturilor în întovărășirile pomilegumicole.

Întovărășirea pomicolă „Valea Salcîmilor”, succesorul Î.P. „Jelesnodorojnic”, a contestat cu cerere de revizuire hotărârea din 24 iunie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău pe motiv că hotărârea judecătorească atinge drepturile patrimoniale ale Întovărășirii Pomicole „Valea Salcîmilor” prin neatragerea acesteia în proces.

Prin încheierea din 10 noiembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”.

Prin decizia din 17 martie 2011 a Curții de Apel Chișinău a fost admis recursul declarat de Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”, fiind casată încheierea din 10 noiembrie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi încheieri privind admiterea cererii de revizuire, casarea hotărârii din 24 iunie 2010 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu restituirea pricinii pentru rejudecare în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Prin încheierea din 29 aprilie 2011, Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 2 iulie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea a fost respinsă integral ca nefondată.

Prin decizia din 23 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău a fost admis apelul declarat de Serghei Balaniuc și Ala Balaniuc, fiind casată hotărârea din 2 iulie 2012 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea parțială a acțiunii. S-a anulat decizia Consiliului comunal Trușeni nr. 07/5 din 26 august 2009 privind abrogarea deciziei nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 de privatizare a lotului din Întovărășirea Pomicolă „Jelesnodorojnic”. În rest, pretențiile înaintate în pricina dată au fost respinse.

În dezacord cu decizia enunțată, Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”, la data de 14 mai 2013 a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu menținerea hotărârii primei instanțe. Recurenta

Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor” a mai solicitat încasarea din contul intimaților Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla a cheltuielilor de judecată.

În motivarea amplă a recursului, recurenta a indicat în esență că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sânt pasibile de a fi casate pe motivul încălcării normelor de drept procedural și a celor de drept material, manifestată prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, precum și prin interpretarea eronată a legii.

În acest context a indicat că, intimatul Balaniuc Serghei a tăinuit faptul că pe lotul de teren nr. 271 din întovărășirea pomicolă „Valea Salcîmilor” este amplasată clădirea administrativă a întovărășirii.

Prin urmare, la obținerea deciziei și în procesul încheierii contractului de vânzare-cumpărare a lotului litigios, intimatul Balaniuc Serghei a manifestat un comportament dolosiv și viclean.

Din aceste considerente, decizia nr. 13/1 din 30 decembrie 2005, contractul de vânzare-cumpărare nr. 548 din 7 februarie 2006, titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXXX din 22 decembrie 2006, eliberat pe numele intimatului Balaniuc Serghei, precum și contractul de donație a terenului dat din 21 decembrie 2007, urmează a fi declarate nule de la data încheierii.

La 21 august 2013, Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla, reprezentați de avocatul Bezverhnii Aliona a depus referință prin care au solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Prin încheierea din 25 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție recursul declarat de Întovărășirea pomicolă „Valea Salcîmilor” a fost declarat inadmisibil din motiv că a fost depus tardiv.

Prin încheierea din 26 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție s-a respins ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor” împotriva încheierii din 25 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție.

La 10 iulie 2019, Agentul Guvernamental a depus cerere de revizuire, prin care a solicitat admiterea cererii de revizuire, recunoașterea expresă a încălcării dreptului Întovărășirii Pomicole „Valea Salcîmilor” garantat de către articolul 6 § 1 din Convenție, casarea încheierilor din 25 septembrie 2013 și 26 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție, admiterea spre examinare a cererii de recurs declarate de către Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor” ca fiind depusă în termen și examinarea acesteia în ședință publică, cât și acordarea satisfacției echitabile pentru încălcarea constatată prin aplicarea directă a art. 41 din Convenție într-un quantum proporțional cu cel acordat de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa în calitate de despăgubire pentru orice tip de prejudiciu moral și/sau material, inclusiv costuri și cheltuieli de judecată în beneficiul Întovărășirii pomicole „Valea Salcîmilor”.

Prin încheierea din 30 octombrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, a fost constatată încălcarea dreptului Întovărășirii Pomicole „Valea Salcîmilor” la un proces echitabil garantat de articolul 6§1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

S-a admis în parte cererea de revizuire depusă de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova.

S-a casează încheierea din 25 septembrie 2013 a Curții Supreme de Justiție prin care recursul declarat de Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor” s-a declarat inadmisibil, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Serghei Balaniuc și Ala Balaniuc împotriva Consiliului comunei Trușeni și Primăria satului Trușeni, mun. Chișinău cu privire la anularea deciziei privind abrogarea deciziei de

privatizare a lotului și s-a reținut prezenta cauza civilă în procedura Curții Supreme de Justiție pentru examinarea admisibilității recursului declarat de Întovărășirea pomicolă „Valea Salcîmilor” împotriva deciziei din 23 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental al Republicii Moldova, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

S-a respins cererea de revizuire declarată de Agentul Guvernamental al Republicii Moldova împotriva încheierii din 26 februarie 2014 a Curții Supreme de Justiție prin care s-a respins ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ, reține că prin Legea nr. 116 din data de 19 iulie 2018, a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În condițiile art. 257 alin. (1) al Codului administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 1 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate, urmează că legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin încheierea din 22 ianuarie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat admisibil recursul depus de Î.P. „Valea Salcîmilor”.

În conformitate cu prevederile art. 247 Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

Studiind materialele dosarului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins, cu menținerea deciziei instanței de apel, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul.

În corespundere cu art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Iar potrivit art. 194 alin. (2) Cod administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În conformitate cu art. 14 alin. (1) și (2) lit. d) din Legea privind administrația publică locală nr. 436 din 28 decembrie 2006, consiliul local are drept de inițiativă și decide, în condițiile legii, în toate problemele de interes local, cu excepția celor care țin de competența altor autorități publice. Pornind de la domeniile de activitate ale autorităților administrației publice locale de nivelul întâi stabilite la art. 4 al Legii privind descentralizarea administrativă, consiliul local realizează următoarele

competențe: decide în privința actelor juridice de administrare sau de dispoziție privind bunurile domeniului privat al satului (comunei), orașului (municipiului), după caz, în condițiile legii.

Conform art. 20 alin. (1), (2) și alin. (4) din aceeași Lege, deciziile consiliului local se semnează, în cel mult 5 zile de la data desfășurării ședinței lui, de președintele acesteia și se contrasemnează de secretarul consiliului. Deciziile privind numirea și încetarea raporturilor de serviciu ale secretarului consiliului nu se contrasemnează. Pentru fiecare ședință, consiliul desemnează un consilier care va semna decizia consiliului în cazul în care președintele ședinței se va afla în imposibilitatea de a o semna.

În cazul în care secretarul consiliului consideră că decizia consiliului este ilegală, el este în drept să nu o contrasemneze și să solicite consiliului reexaminarea acestei decizii.

În cazul în care consideră că decizia consiliului local este ilegală, primarul sesizează oficiul teritorial al Cancelariei de Stat și/sau instanța de contencios administrativ.

După cum denotă actele cauzei, înaintând acțiunea în judecată împotriva Consiliului comunal Trușeni și Primăriei satului Trușeni, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Î.P. „Valea Salcîmilor”, Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla au solicitat anularea deciziei nr. 07/5 din 26 august 2009 cu privire la abrogarea deciziei nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 privind privatizarea loturilor în întovărașirile pomilegumicole și încasarea prejudiciului material în mărime de 12 000 lei.

Fiind investită cu judecarea prezentei cauze, prima instanță a ajuns la concluzia respingerii acțiunii.

Judecând apelul declarat de către Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla, instanța de apel motivat și amplu argumentat, pronunțându-se asupra tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cauzei, temeinic a ajuns la concluzia admiterii apelului declarat de către Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla, netemeiniciei hotărârii primei instanțe și corect a emis o nouă hotărâre de admitere în parte a acțiunii prin care a dispus anularea deciziei Consiliului com. Trușeni nr. 07/5 din 26 august 2009 privind abrogarea deciziei nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 de privatizare a lotului din Î.P. „Jeleznodorojnic”. În rest, pretențiile înaintate în pricina dată au fost respinse.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că din materialele dosarului rezultă cu certitudine că la data de 30 decembrie 2002, Consiliul comunal Trușeni a emis decizia nr. 13/1 cu privire la permisiunea de privatizare a loturilor pomicole (f. d. 4-verso, vol. I).

Tot materialul probator atestă că în baza deciziei sus-enunțate, la data de 7 februarie 2006, între Balaniuc Serghei și Primăria comunei Trușeni a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare nr. 548 a lotului de pământ nr. 271, cu suprafața de 595 m.p. (f. d. 6, vol. I).

Este cert și faptul că la data de 22 februarie 2006, lui Balaniuc Serghei i-a fost eliberat titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren cu nr. cadastral XXXXXX, trecut în Registrul cadastral al deținătorilor de terenuri la nr. 8311 din 22 decembrie 2006 (f. d. 7, vol. I).

La 21 decembrie 2007, între Balaniuc Serghei, în calitate de donator și Balaniuc Alla, în calitate de donatar, a fost încheiat contractul de donație a lotului pomicol cu nr. XXXXXX cu suprafața de XXXXXX ha, amplasat în Î.P. „Jeleznodorojnic” (actualmente Î.P. „Valea Salcîmilor”), situat în mun. XXXXXX, com. XXXXXX,

extravilan, care a fost autentificat notarial cu nr. 6232 și înregistrat la Oficiul Teritorial Cadastral cu nr. cadastral XXXXXX la data de 31 ianuarie 2008 (f. d. 8, vol. I).

La 11 noiembrie 2008, Primăria com. Trușeni a eliberat Aliei Balaniuc certificatul de urbanism nr. 248 (f. d. 9, vol. I).

Ulterior, la data de 16 februarie 2009, Aliei Balaniuc a fost eliberată autorizația de construire nr. 189 pentru construcția casei de livadă și în vara anului 2009, a început construcția acesteia (f. d. 10, f. d. 181, vol. I).

Prin urmare, a fost reținut faptul că decizia Consiliului comunal Trușeni nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor pomicole în întovărășirea pomilegumicole „Valea Salcânilor” nu a fost contestată, fiind executată prin eliberarea actului pus la baza dreptului de proprietate, constituind obiectul actului juridic de înstrăinare precum este contractul de donație.

Astfel fiind, a fost dobândit dreptul de proprietate asupra terenului în litigiu în baza actului administrativ, acest drept fiind înregistrat în modul stabilit de lege, iar bunul imobil a fost pus în circuitul civil.

În același timp, actele cauzei denotă că la data de 26 august 2009, Consiliul comunal Trușeni a emis decizia nr. 07/5 prin care a abrogat decizia Consiliului comunal Trușeni nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 cu privire la vânzarea-cumpărarea loturilor pomicole în întovărășirea pomilegumicole „Valea Salcânilor”, lotul nr. 271 cu suprafața de XXXXXX m.p., proprietar cet. Balaniuc (f. d. 11, vol. I).

La 16 februarie 2010, Balaniuc Serghei a depus cerere prealabilă de anulare a deciziei Consiliului comunal Trușeni nr. 07/5 din 26 august 2009, iar prin răspunsul nr. 80 din 10 martie 2010, a fost informat că decizia în cauză poate fi anulată doar de către instanța de judecată (f. d. 13-14, vol. I).

Conform art. 315 alin. (1) Cod civil (în vigoare la acel moment), proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Potrivit art. 316 alin. (1) și (2) Cod civil (în vigoare la acel moment), proprietatea este în condițiile legii inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Totodată conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, care este unicul organ împuternicit de a trata dispozițiile Convenției pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, noțiunea de „speranță legitimă” este asimilată noțiunii de „bun”, acesteia fiindu-i acordată protecția oferită de art. 1 din Primul Protocolul adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și este tratată drept una din componentele dreptului de proprietate garantat atât de art. 1 al Convenției, cât și de Constituția Republicii Moldova.

Conform art. 46 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, statul ocrotește proprietatea și aceasta nu poate fi folosită în detrimentul drepturilor, libertăților și demnității omului. Dreptul de proprietate privată este garantat și nimeni nu poate pune careva obstacole proprietarului pentru folosirea proprietății sale.

Sub acest aspect, prin aplicarea regulilor de interpretare a normelor enunțate este evident că instanța de apel corect a remarcat că administrația publică locală nu este în drept să anuleze propria decizie, în temeiul căreia a fost înregistrat dreptul de proprietate asupra bunului imobil.

În același timp se reține că la materialele cauzei nu există date precum că au fost anulate: contractul de vânzare-cumpărare nr. 548 din data 7 februarie 2006, încheiat între Primăria com. Trușeni și Balaniuc Serghei asupra lotului de pământ nr. XXXXXX,

situat în extravilanul com. XXXXXX pe teritoriul Î.P. „Valea Salcîmilor”; titlul de autentificare a dreptului deținătorului de teren nr. XXXXXX din 22 decembrie 2006, eliberat pe numele lui Balaniuc; contractului de donație a din 21 decembrie 2007, iar privarea proprietarului actual fără nici un temei legal ar constitui o ingerință evidentă în dreptul reclamantului la respectarea bunurilor sale, în sensul articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În consecință instanța de apel just a ajuns la concluzia temeiniciei parțiale a acțiunii reclamantilor Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla dispunând anularea deciziei Consiliului com. Trușeni nr. 07/5 din 26 august 2009 prin care a fost abrogată decizia nr. 13/1 din 30 decembrie 2005 de privatizare a terenului în litigiu.

În conformitate cu art. 25 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 1 aprilie 2019), în cazul admiterii acțiunii, instanța de contencios administrativ se pronunță, la cerere, și asupra reparării prejudiciului material și moral cauzat prin actul administrativ ilegal sau prin neexaminarea în termenul legal a cererii prealabile.

Potrivit art. 24 alin. (3) din aceeași Lege, la examinarea în instanța de contencios administrativ a cererii în anulare, sarcina probațiunii este pusă pe seama piratului, iar în materie de despăgubire, sarcina probațiunii revine ambelor părți.

În temeiul prevederilor enunțate instanța de recurs relevă și temeinicia soluției instanței de apel cu privire la respingerea cerinței cu privire la încasarea prejudiciului material, or nu au fost aduse probe în acest sens.

În baza acestor considerații, se constată că alte susțineri ale recurentului nu constituie temei de admitere a recursului, deoarece se combat cu cele invocate mai sus și se axează asupra circumstanțelor, care au fost constatate și elucidate pe deplin de către instanța de apel, având la bază cumulul de probe apreciate cu respectarea normelor de drept material și procedural.

În conexiunea celor relatate, instanța de recurs, prin prisma jurisprudenței CEDO și anume cauza Rebai și alții contra Franței din 25 februarie 1995, nr.26561/1995, unde Curtea a menționat că „... art. 6 § 1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes”, consideră necesar de a respinge și alte argumente invocate în recurs, cu atât mai mult, că acestea nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că decizia instanței de apel este întemeiată și legală, iar criticele formulate în recurs sunt nejustificate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și a menține decizia instanței de apel.

Conform art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. (3) Prevederile alin.(1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Reieșind din faptul netemeinicii recursului declarat, urmează a fi respinsă cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată în ordinea de recurs.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. a), art. 248 alin. (2) Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul depus de Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor”.

Se menține decizia din 23 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Balaniuc Serghei și Balaniuc Alla împotriva Consiliului comunal Trușeni și Primăria satului Trușeni, mun. Chișinău, intervenient accesoriu Întovărășirea Pomicolă „Valea Salcîmilor” cu privire la anularea deciziei privind abrogarea deciziei de privatizare a lotului.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Maria Ghervas

Victor Burduh

Nicolae Craiu

Nina Vascan